

TIMMY TABER

SÅ MØDES VI IGEN

STEPHAN PASTIS

På dansk ved Johnnie McCoy

★ ★
Alvida
★

Timmy Taber 3: Så mødes vi igen

er oversat fra engelsk efter

TIMMY FAILURE – WE MEET AGAIN

af Johnnie McCoy

Copyright © 2014 by Stephan Pastis

Timmy Failure Font Copyright © 2012 by Stephan Pastis

By arrangement with Writers House and Ia Atterholm Agency

First published in 2014 by Candlewick Press

Dansk udgave: © 2015 Forlaget Alvilda, København

Tekstredaktion: Nana Klitgaard

Bogen er sat med Nimrod af Sara Mille Jessen/MilleArtDesign

1. udgave, 1. oplag

Trykt i 2015 af CPI – Clausen & Bosse, Leck

ISBN 978-87-7105-933-5

www.alvilda.dk

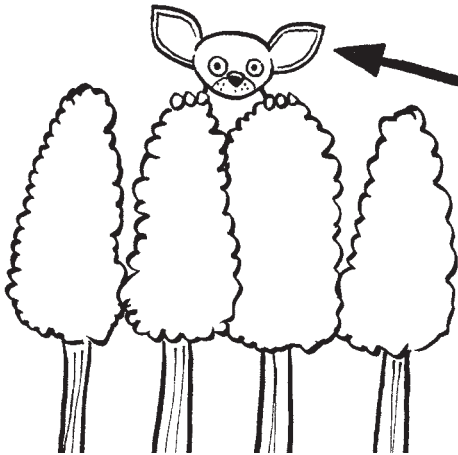

Indledning - i hvilken jeg stilles
over for et næsten umuligt
valg og lader det være op
til dig, kære læser, at gætte,
hvad jeg vælger

De mest skræmmende fænomener her i verden
er dem, man aldrig ser.

Som for eksempel *flænsarchihuahuaen*.

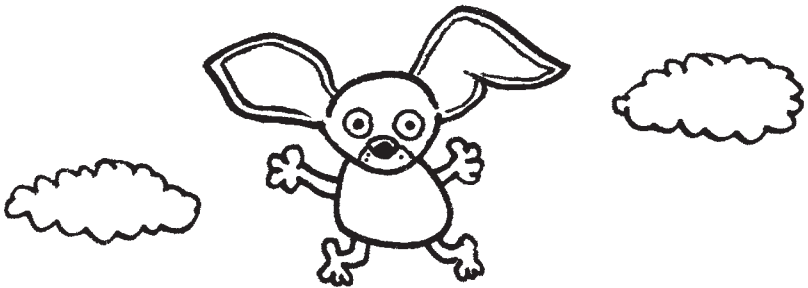
Flænsarchihuahuaen er en kæmpestor chi-
huahua på fire ton. Den lever i verdens højeste
træ, kæmpefyrren.

Mit
bedste
bud på,
hvordan
den ser
ud

Der sidder den i skjul af tågen og lytter efter lyden af børn.

Og når den hører et barn nærme sig, hopper den ned fra træet og svæver hele vejen ned til skovbunden ved hjælp af sine kæmpestore ører.

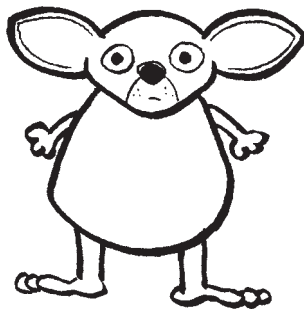
Og sluger barnet i én mundfuld.

Det er derfor, den er blevet så stor.

FØR
DEN BEGYNDTE
AT ÆDE BØRN

EFTER
DEN BEGYNDTE
AT ÆDE BØRN

Men flænserschihuahuaen æder ikke *alle* slags børn.

Dens kost består udelukkende af børn fra lejrskolen Den Glade Abe, en lille samling, slidte hytter i udkanten af kæmpefyrreskoven.

Derfor bliver nyankomne i lejren altid modtaget med denne advarsel fra spejderlederen:

Og derfor befinder jeg mig lige nu i fyrreskoven.

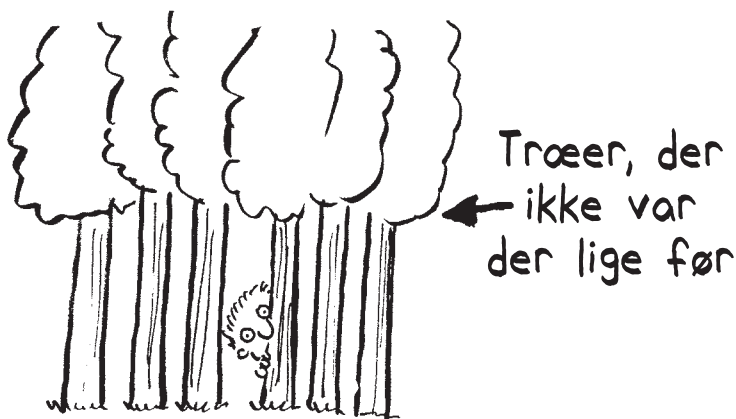
Jeg er en af denne verdens bedste detektiver.

Og denne verdens regler gælder ikke for os.

Så jeg tog af sted.

Og jeg var tapper.

Men kæmpefyrrer vokser meget hurtigt, og pludselig var der skudt en masse nye træer op omkring mig. Derfor kunne jeg ikke finde den skovsti, der ellers var så tydelig få øjeblikke før.

Så jeg satte mig ned i skovbunden.

Og så tågen krybe ind mellem træerne.

Og hørte en svag lyd, der kom fra et sted oven over tågen.

”Waf, waf, waf.”

Flænserschihuahuaens brøl.

Og man er tilbøjelig til at tænke klarere, når man har en dødstrussel hængende over hovedet.

Så jeg kom i tanke om noget, et af de andre børn havde sagt.

Noget om den eneste måde, man kan slippe fra en flænserschihuahua på.

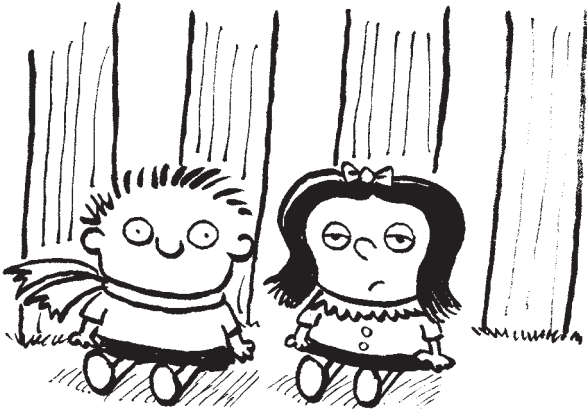
Men det var så modbydeligt, så hæsligt, at jeg ikke engang kunne få mig selv til at sige det.

Jeg måtte skrive det i stedet.

Det er så her, jeg måske bør oplyse læseren om, at jeg ikke var vandret alene ud i skoven den dag.

Der var også en anden.

KAPITEL

1

En ren fornøjelse

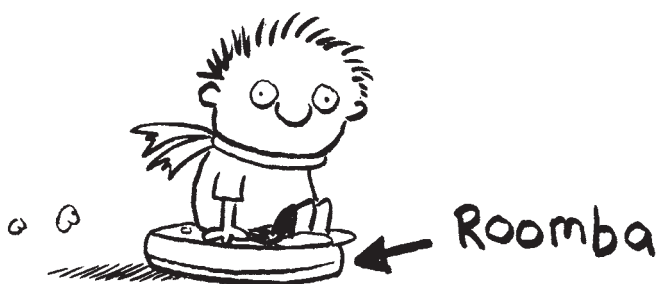
Nogle detektiver kører i biler.

Andre fortrækker at tage en taxi.

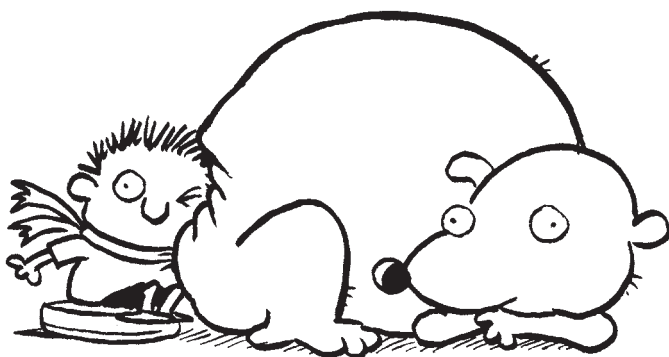

Og andre igen sidder på deres mors Roomba.

Roombaen er en robotstøvsuger, som fiser rundt på min mors gulvtæppe i et mønster, jeg ikke helt har gennemskuet endnu.

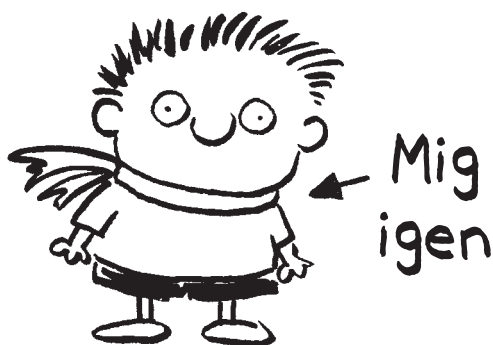
Hvilket er grunden til, at jeg hele tiden kører ind i min isbjørn.

Og hvis du lige sagde følgende til dig selv: *Hvad? En isbjørn? Og for resten – hvem var hende pigen i det foregående kapitel?* så må du være ét af de tre-fire mennesker i verden, der ikke har læst de første bind af mine erindringer endnu.

Så lad mig lige opsummere:

Jeg hedder Taber. Timmy Taber.

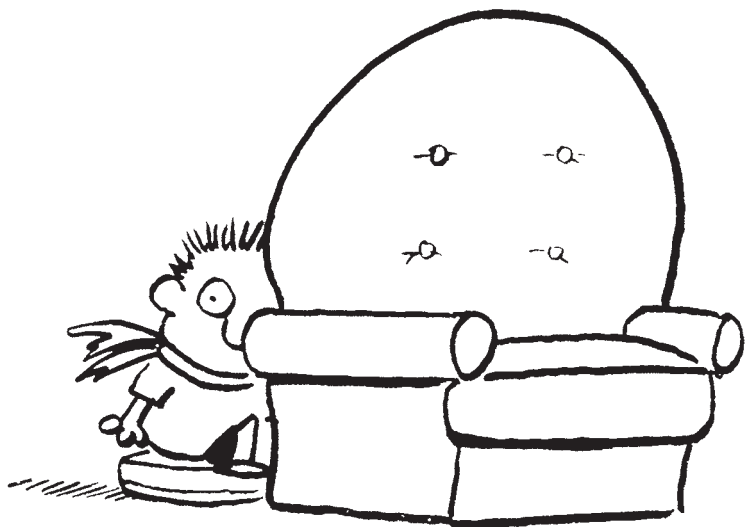
Jeg er grundlægger af og direktør for det detektivbureau, som jeg har navngivet efter mig selv: Taber A/S.

Og jeg har opklaret de fleste forbrydelser i verden.

Jeg siger ”de fleste” og ikke ”alle”, fordi der bor 7 milliarder mennesker i verden, og jeg kan ikke være alle steder på én gang.

Selvom jeg selvfølgelig prøver.

Men det er lidt svært, når man sidder på en Roomba, der ramler direkte ind i en stol.

Roombaen havde nu været helt fin, hvis den bare havde været programmeret ordentligt. Men det var Megas opgave. Mega er min makker.

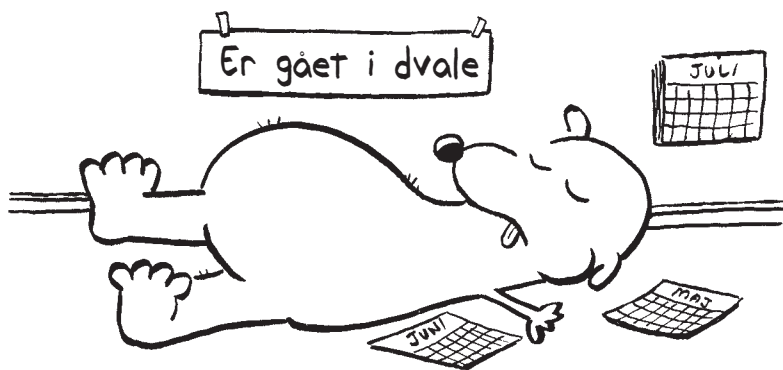
Hvis du overvejer at ansætte en isbjørn ved navn Mega i dit detektivbureau, og du i den forbindelse føler dig fristet til at ændre firmaets navn fra 'Taber A/S' til 'Mega Taber A/S', så er der bare lige én ting, du skal vide:

En isbjørn sover 20 timer i døgnet.

Og det nytter ikke noget at klage over det.

Hvis man gør det, beslutter den sig bare for, at det er tid til at gå i dvale og sover i stedet i tre måneder.

Jeg ville gerne fortælle mere om det, men det kan jeg ikke.

For min Roomba er på vej ud ad hoveddøren.

KAPITEL

2

Tilbage til skolen

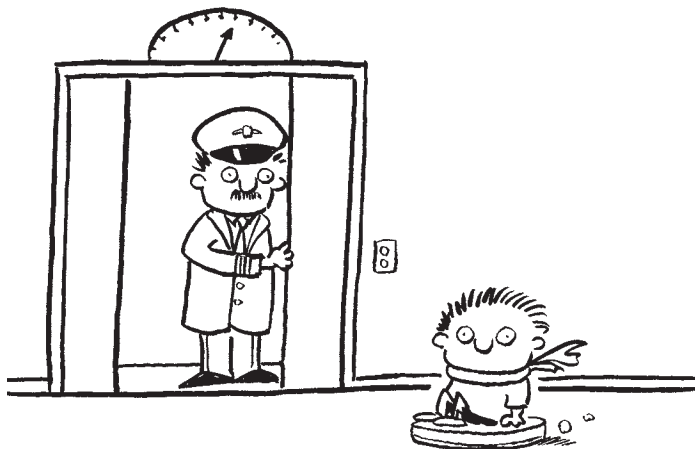
Jeg bor sammen med min mor i byens højeste hus.

Det er så kæmpehøjt, at man er nødt til at køre i elevator, hvis man vil op i det.

Så jeg triller ud ad hoveddøren på min Roomba og sætter kurs mod elevatoren, mens portneren holder døren til den for mig.

”God morgen, Timmy.”

”Godmorgen Portner-Jørgen,” svarer jeg.

”Skal du i skole?” spørger han.

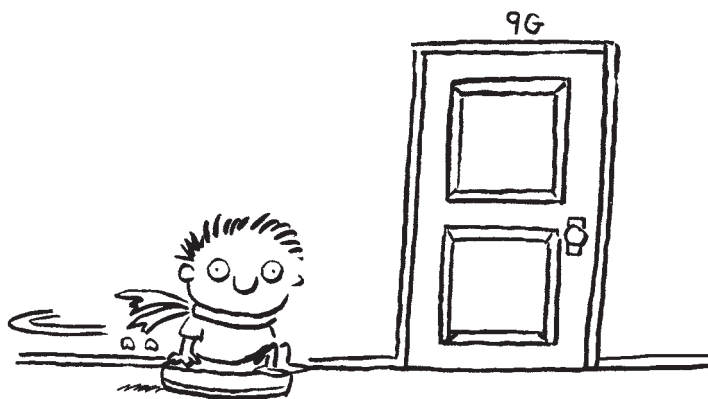
”Det er lørdag,” svarer jeg.

”Okay,” siger han. ”Men så skal du vel ud på en international spionmission.”

”Jeg er detektiv, Portner-Jørgen. Detektiver opklarer forbrydelser.”

”Det er da heller ikke til at hitte rede i,” siger han.

Roombaen vender omkring og kører tilbage mod lejligheden.

”Nå, men jeg smutter åbenbart igen,” siger jeg til Portner-Jørgen.

”Jeg troede, du skulle med elevatoren,” siger han.

”Roombaens veje er uransaglige,” siger jeg.

Jeg hører elevatordøren gå i bag mig og ser min mor stå i døren ind til lejligheden.

”Jeg har godt nyt,” siger hun.

Hendes og min opfattelse af, hvad der er godt nyt, er sjældent den samme.

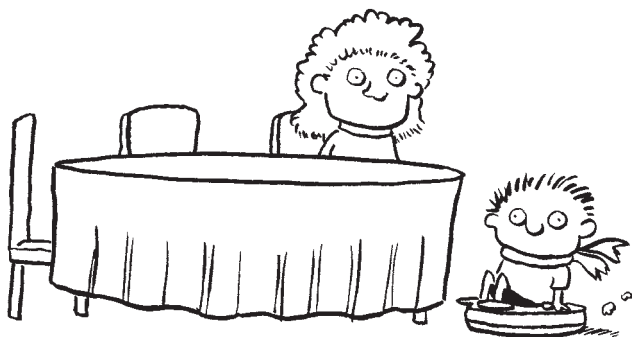
”Din gamle skole vil gerne tage dig tilbage,” siger hun.

”Det er da skrækkeligt nyt,” siger jeg.

Hun går ind i lejligheden og sætter sig ved spisebordet i stuen. Jeg følger efter på Roombaen.

”Hvornår har du fået det at vide?” spørger jeg.

”Jeg har lige talt i telefon med inspektør Mølhus,” siger hun og kigger ned på mig. ”Og gider du ikke godt gå af min støvsuger?”

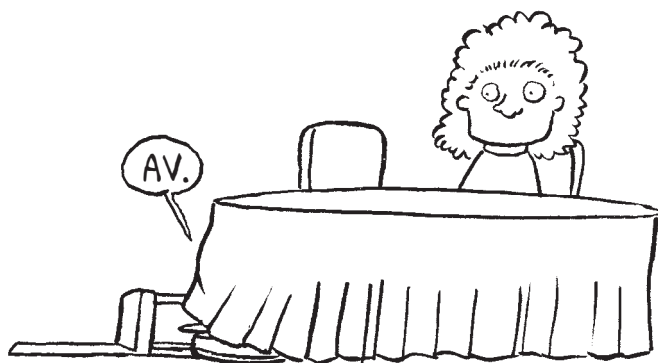

”Jeg gad godt vide, hvordan en skole kan smide en elev ud og så pludselig beslutte, at den vil have ham tilbage igen,” siger jeg. ”Det viser mangel på ryggrad.”

”Timmy, du er nødt til at gå i skole.”

”Almindelige mennesker er nødt til at gå i skole. Jeg er Timmy Taber.”

Og da jeg har sagt det, kører Roombaen ind under bordet og støder ind et stoleben.

”Gå af den nu, Timmy!”

Jeg stiger af Roombaen og kravler ud fra gulvet under bordet.

”Vi skal være glade for, at skolen overhovedet gider tale med os,” siger hun, mens hun slukker

Roombaen og rejser stolen op. ”Du kylede en kævle ind ad ruden til inspektørens kontor.”

”Jeg faldt,” siger jeg.

”Du smadrede vinduet.”

”Hvis side er du egentlig på?” spørger jeg.

”Jeg er på den side, der sørger for, at du kommer i skole. Og skolen begynder på mandag.”

”På mandag?” siger jeg. ”Det passer ikke så godt.”

”Det passer perfekt,” siger hun. ”For mandag er også min første dag på mit nye arbejde.”

Det er sandt. Min mor har ramt en guldåre.

Hun har nemlig fået arbejde som advokatsekretær.

Jeg ved ikke helt præcis, hvad det er, men advokater har noget med loven og domstolene at gøre, så jeg går ud fra, at min mor nu har ansvaret for hele landets retsvæsen.

Og det er steget hende til hovedet.

”Og jeg vil gerne have, at du går til noget sport, Timmy. Du ville have godt af lidt motion. Du ville have godt af at bevæge dig noget mere.”
Jeg peger på Roombaen.

”Det tæller ikke,” siger hun.